

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum II. Cùm quis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

Animarum.

PARAPHRASIS.

*nus, præsertim eo tempore, quo periculum
in mora est, sufficit cautio de satisfaciendo.
Qua de re dixi lib. 1. tra. 5. p. 2. c. ult. n. 8.
Videri etiam debet lib. 5. tra. 6. c. 12.
n. 14.*

Notandum secundum Obligatio satisfaciendi laesæ transit ad hæredes, secundum quantitatem bonorum ad ipsos pervenientium. Verum distinguendum est, utrum agatur duntaxat de injuria illata sine damno, pecuniâ æstimabili; an verò agatur de satisfactione propter illatum damnum, v. g. in homicidio, furto &c. Prior illa obligatio ordinariè non transit ad hæredem. *¶ non autem Inst. de perpetuis, & temporibus actionibus, nisi lis cum defuncto contestata fuerit. L. unica C. de debitis defunctorum,* quia per litis contentionem, veluti contrahunt partes inter se; at verò, si ex contractu orta sit obligatio, eam ad hæredes transire certum est. Posterior autem obligatio, quæ oritur ex damno voluntariè dato per maleficium, aut quasi maleficium, ad hæredes transit, saltem secundum Canonicum, & conscientie forum, ut colligatur ex hoc c. & c. 1. de raptoribus c. 2. de usuris in 6. & explicavi lib. 3 tra. 2. c. 6. n. 3 & 4.

Adde, si damnum non sit illatum, sed sola injuria, tunc actionem quidem non competere adversus hæredem, cum actio criminalis personalis sit, hæredi, & adversus hæredem non competens, ut docui lib. 3 tra. 6. c. 1. n. 5. tamen injuriam passus judicis officium implorare potest, ut hæres, ad quem bona injuriam inferentis pervernuat (si id de satisfaciendo ante absolutorium, juratoriam v. g. cautionem fecit) compellatur, ad exonerandam animam defuncti, pro ipso satisfacere, sicuti hic Innoc. docet.

CAPITULUM II.

Cùm quis.

PARAPHRASIS.

Si is, cuius Majores soliti sunt in aliqua Ecclesia v. g. Regularium sepeliri, cùd misericordia, in alia Ecclesia extra suam parochiam Sepulturam sibi elegerit, portio Canonica non Ecclesiæ, in qua sepultura Majorum est, sed illi Ecclesiæ, in qua officia divina defunctus audivit, & Ecclesiastica Sacraenta percepit, provenire debet.

SUMMARIUM.

1. Portio Canonica debetur Ecclesiæ parochiali, quando extra parochiam, in alia Ecclesia, defunctus sepelitur.
2. Quid faciendum, si quis dno domicilia habeat?

XX 2

3. Sepul-

348 Decret. Gregor. Lib. III. Tit. XXVIII. Cap. III. in sex

3. Sepultura in loco quidem sacro, sed minus celebri, rationabiliter electa censetur.

Notandum primam. Quotiescumque aliquis extra parochiam suam sepelitur in alia Ecclesia, portio Canonica dari debet Ecclesiae parochiali; quod adeo verum esse tradit *Monachus bic & Francus n. I.* ut si aliquis nullâ sepulturâ electâ in sepulchro Majorum extra parochiam sepultus sit, parochiali Ecclesiae portio debeat, similiterque si in Ecclesia Cathedrali sepultus fuerit, teste *Abb. in c. cum super. n. 9. extra. hoc tit.* Ratio est, quæ traditur in c. I., extra hoc tit. & Clement. 2 §. verum de sepulturis, quod Clericis parochiæ hæc velut merces debeat à parochiano, post mortem ipsius spectanda est, tamen cujusque dœcis consuetudo, quandoquidem portio canonica ex consuetudine regulatur.

2. Notandum secundum. Si quis duo habens domicilia, in quibus quasi æqualiter degere solitus est, moriatur, sepulturâ sibi electâ in loco tertio, tunc parochiæ domiciliorum inter se divident portionem canonicas.

3. Notandum tertium. Qui in duobus diversis locis domicilia habet, quasi æqualiter per diversa anni tempora commorari solitus, duas parochias habere censetur, ut proinde, in qua malit, Sacraenta percipere possit. Ita sumitur ex hoc c. & L. enm qui 27. §. Celsus ff. ad municipalem & docui lib. 5. tra. 6. c. 10. n. 6.

§.

Si quis.

Si aliquis postposita sua antiqua sepultura in alio sacro loco, quamvis minus religioso elegit sepulturam, talis electio (quamvis de hoc jura videantur esse diversa) impugnari non debet.

Per locum in minus religiosum intelligitur, qui sacer sit, & jus sepeliendi habeat, li-

cet minus frequenter in eo divina officia & publicæ orationes peragantur. Responso hujus Capituli adverlari videbatur 3. hoc tit. sed quia jura cum juribus conciliari debent, id est explica, ut ibi dixi, electio sepultura in loco minus religioso irrationaliter facta sit, non esse attendendam electionem, sed pro irrita habendam

CAPITULUM III.

Is qui.

PARAPHRASIS.

Si aliquis in civitate vel castro habet domicilium quandoque ad villam transferat recreationis causâ, vel urminia exercitat, accidat autem, ut non electi sepulturâ moriatur, non in Ecclesia, sed in parochia, sive potius in Ecclesia, ubi Majorum sepulchrum sepeliri debet, si absque periculo possit deportari.

SUMMARIUM.

1. *Habitatio sola sicuti non facit aliquam incolam, sic nec parochianum.*
2. *Quamvis ob necessitatem, an quid quasi domicilium habeat, nonne quam in loco, ubi moratur aliquis, si moriatur, sepeliri possit.*
3. *Ubi sepelienda sit mulier post partu viros, quos maritos habuit, mori, si nullam elegere sepulturam?*

Notandum primum. Habitatio non habet aliquem incolam, eaque trans patochianum, nisi aditus animus materialis. Ita hic & in L. *domicilium 20. ff. ad municipalem. Docui lib. 5. tra. 6. c. 10. n. 6.*

Corollarium. Si quis propter pellim, g. è civitate sua se transferat ad pagum, nimum redeundi, postquam pellis cessabit; accidat vero, ut in pago moriatur, & sepeliantur, portio Canonica debetur Ecclesia parochiali civitatis. Ita *Abb. inc. in nefis extra hoc tit.*